



ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 21 Понеделник, 19 февруари 1973 г.

(3297)

Цена 2 стотинки

Год XXX

В сърцето на България, признателна и горда

Тресе се бунтовният дух на родината. Раковски пода на петиции до западните правителства и произнася възбудени речи. Филип Тотю разваля в Балкана байрака. Лумпат пак хайдушки огньове на Ангелкина поляна.

А той смилено се кръсти пред студените икони, чете молитви и пее успокоителни рекеми. Не! Свободата на седем милиона братя е по-скъпа от спасението на една душа!

Няколко снопа златисти коси са отрязани. Един млад българин с ясно сини очи сне ма черното расо. Един дякон се прощава с бога, за да сложи живота си пред олтара на революцията. Един бог е сменен. България влиза завинаги в едно сърце.

— Мамо, запазете я за вечно възпоменание! — и светлата коса се отзовава в треперещата ръка на омъжената карловка.

Пътят е избран. Той ще бъде скалист и стръмен. С лишения и несгоди, с премеждия и изпитания. Нито миг спокойствие. Вечно под угрозата на неизвестността. Вечно в напрежение — седем дни в седмицата, двадесет и четири часа в денонощието. Далеч ще останат крохотният мечин поглед, уютът на монашеската килия и сладките сънища. Без жена, дом и семейство. Завинаги сам. Ще изгори като факел. Ала ще свети с лъдига си над Отечеството. Сега и завинаги.

Дали в мигове на съмнение не е потреляла млада дежката душа. Дали вместо да тръгне към леглата в Белград, не е тайла надежда да види Божи гроб. Нали приroda му е дала всичко за един спокоен и доволен живот. Нали с ангелския си глас е обаявал богомолците и те са го приемали като самото възплъщение на бога. Как мами блясъкът на църквата, предлагаш смирение и тих живот. Не! Чужда е всяка мисъл за подобна съдба. Той е дал клетва за върна служба и покорност пред своя род.

— Приятелю, запазете я за вечно възпоменание! — и един сноп светла коса става легенда.

Един монах получава призвание да стане начало на едната епоха. Когато спокойният порив на чувствата отстъпи място на здравия разум, той ще прозре, че ключът на свободата се намира в самата България. Нито четите, нито легитимите могат да подкопаят основите на османската империя.

Една мечта е призвана да стане дело. Скоро трябва да разудят сърцата на петстотин житието. Навсякъде в Добруджа и Мизия, в Тракия и в Македония, където се говори български. Петстотин звезди в небето на робската нощ. Петстотин огъня на надеждата и на бунта.

И той печата прокламации, скрива събрания, пише писма-директиви, наказва предатели. В Тетовен заклева младия патриот, в Преображенския манастир говори за революцията, в Лясковец събира пари за оръжие. Във всяка колиба и паланка, във всяко село и град е той. Днес посвещава Ангел Кичев в комитетските дела. Утре ще се срещне с Христо Големия, за да го удостои с великото доверие — връчва му пълно мощно да работи за освобождение на милото си Отечество. В друг ден, придружен от Отец Матей, е на път за Южна България.

Задачата е адски непосилна. Местните комитети като в Пловдив, Пазарджик и други по-големи градове трябва да изпълняват задачи на окръжните центрове. Да се засили йерархията. Да се стабилизира тайната революционна организация. Ако се случат най-лошото (а той вече пред



чувства своя край) иска свещеното дело остане в здрави ръце. И друга мисъл го тревожи. Заплатят ли комитетските дейци в Ловеч. Велко Търново трябва да поеме задълженията на вътрешния Централен комитет.

Неговият поглед, винушките и пронизващи бди над цялата озлобена земя. Неговият бурен глас не спира да зове „Станете, братя!“

Изведнъж лашите разбират, че е станало нещо неочаквано. Тайна бунтовна организация е пуснала корени в цяла България. Тя има своя полица, която наказва, пощенска служба, разполага със собствени средства и официална архива. В самата османска империя е създадена нова държава. Държава в държавата! Цариград е в тревога. Бунтовните огнища трябва да се погасят. Избухнал ли пламък, ще бъде късно. Кой е този гяурин, който размири раята!

Кой е той! Герой от детски приказки или демон, без покоящ империята! Безкористен патриот или революционер с необикновен талант! Може би всичко заедно. Ала не и романтик, живеещ с илюзията за лека слава. Нито авантюрист, решил да постави на карта съдбата на хиляди. Той е преди всичко човек на делото, на здравата ръка и бистрия ум.

Други измерения го определят по-точно като магьосник, излъчващ невидими лъ-

чи, що запалват сърцата. Сведец, отказващ да даде дори частичка от своя живот за себе си. Лъч, пробил нощта на народното страдание. И найсетне кристал, в който се оглежда светста на една по робена страна.

— Братя, запазете я за вечно възпоменание! — и той, великият апостол на свободата, улавя на бесилото. Един народ е на колена. Една звезда угасва на февруарското българско небе. Най-светлата. И най-чистата.

Угасна този, който бе всичко в революцията. Ала ще лумнат огньовете на Кръвник и Перущица, на Батак и Ново село. Огньовете на Априлската епопея. Онези огньове, създавани от него — рицаря на надеждата. Неговите огньове, осветили родината, окръжавана, ала поела към изгрева.

И живее сто години подвигът. Подвигът на този, който наричаме просто Васил Левски. Подвигът на златните кидрици, превърнали се в символ, в упование и светия, пред която благоговеем. И още в училище ги приемаме като ореол. И ги предаваме като знаме на идните българи. За вечно възпоменание. А те вечно ще живеят, защото са легенда, вградена в гранита на барелефите в стоманата на паметниците, в булевардите и стадионите, в сърцето на България, признателна и горда.

Илия МАНЕВ

Греща на активни борци

Вчера следобед в Горна Оряховица се състоя среща на активните борци от града и района, организирана от Окръжния комитет на борците срещу фашизма и капитализма.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев запозна присъстващите с изпълнението на насрещния план на окръга през 1972 година и задачите за 1973 година. Особено внимание той обърна на комплексната научна програма за по-нататъшно повишаване жизненото равнище на народа, приета от

Декемврийският пленум на ЦК на БКП.

Активните борци изразиха дълбоко задоволство от правилната политика на Партията и правителството и готовността си да помагат с богатия си опит в мобилизираните сили на трудещите се за осъществяване на големите задачи, които се решават в окръга и комунистическото възпитание на работниците, селяните-кооператори и младежта.

Другият Василев връчи на участниците в срещата значката „Активен борец“.

[Соб. инф.]

В памет на безсмъртния Левски

В събота на общоградско събрание, посветено на 100-годишнината от гибелта на апостола на свободата, трудещите се от Елена отблядоха почит към неговото безсмъртно дело. Доклад изнесе офицерът Василев от висшето народно военно училище „Васил Левски“. Преди събранието, на къщата на Кършовски, в която Левски е основал революционния комитет, бе открита паметна плоча. Израз на почит към неговото дело е и откритата през този ден изложба на художници от Великотърновската група към СБХ.

Същия ден в Долна Оряховица бе открит барелеф, а ръководството на 16-та отечественофронтанска организа-

ция организира празник на улицата, която носи името на Апостола. Тук бяха връчени подаръци на най-възрастния и най-младите граждани, живеещи на тази улица, както и на най-младото семейство.

Митинг-заря, организиран от градските комитети на БКП, Отечествения фронт и Комсомола, се състоя снощи в Лясковец. Слово за живота и делото на Апостола произнесе секретарят на ГК на ДКМС Михаил Савов. Преди това на мястото, където е бил ханът на революционера и близък приятел на Левски Марин Станчев, бе открит барелеф.

Голямо общоградско пионерско тържество се състоя снощи

Общоградски митинг-заря

Окръжният и градският комитет на БКП, Окръжният и градският народен съвет, Окръжният и градският комитет на Отечествения фронт, Окръжният и градският комитет на ДКМС и командването на ВВУ „Васил Левски“ организиран общоградски митинг-заря по случай 100 години от гибелта на апостола на свободата — Васил Левски.

Митингът ще се състои в 19 часа пред паметника на Васил Левски до новия театър. Преди това, от 17.30 часа, на фасадата на градския народен съвет ще бъде открит барелеф на Левски.

Пусковите обекти — в срок

И в решителната фаза — неизяснени проблеми

Цехът за минераловатни изделия в Полски Тръмбеш — пред пуск ● Кога ще бъдат западени пещите ● Всекидневен курс с над 50 души ● Изостава монтажът на вентилационните уредби

Тази година основният резерв за по-нататъшното интензивно развитие на промишленото производство е срокът въвеждане в експлоатация и по-пълното натоварване на новите мощности. Затова миналия месец Окръжният комитет на БКП препоръчва на всяко предприятие да изработи и приеме точен график за предсрочно завършване на предвидените пускови мощности, за осигуряване на необходимата работна ръка и за подготовката и до равнището на пълното натоварване на влизаните в експлоатация машини и съоръжения. Но какво показва проверката в поизгражданите се Цех за минераловатни изделия в Полски Тръмбеш, който се намира в последната си решителна предпускова фаза?

Графини има и то хубави, в детайли... Въпреки това съществуват неизяснени проблеми, които поставят под съмнение дългоочаквания успешен завършек. Срокът за запалване на първа пещ е вече минал и наблюдава срокът за втората, но никой не е в състояние да отговори дали няма да бъде просрочен и той. Тъй като в тези напрегнати и решителни за обекта дни отново нямаме координатори или някакви други отговорни ръководители и специалисти от обединението и управлението, зададохме „провокационен“ си въпрос на другаря инженер Иван Михайлов, ръководител на групата съветски специалисти:

— Какво липсваше, за да бъде запалена пещта?

— „Кибритена клечка“

...Отговорът беше напълно в духа на нашия въпрос. Не знаем инвеститори, проекти и изпълнители как приемат този укор, пропит с хумор и загриженост. Но действително те за кой ли път трябва да се замислят върху неизяснените проблеми, които неизбежно се появяват в така напрегнати дни. И не трябва ли да бъдат на обек-

та, за да горят и кипят в такава решаващи моменти, да оказват компетентно съдействие, да олавяват скромните, но напрегнати усилия на хората, които сега са в цеха. „Кибритената клечка“, т. е. феноловият спирт и мазутовите са в процес на осигуряване, но даже и по-рано да бяха обезпечени, още не са напълно готови съответните станции... Трябва ли да припомним колко много време е имало, за да бъде разрешен този проблем досега? Тъй като производственият процес в Цеха ще бъде непрекъснат, са необходими две подстанции за двойно подхранване с електроенергия, но напълно го това е само едната. Даже и за отделните пробни изпитания, които всекидневно се извършват, са необходими вентилационни уредби, но се оказва, че сега те имат най-голям обем работи за довършване. И тук основната причина за забавянето им и по-рано, и сега е в организационните неуредици.

Въпреки тези и други неизяснени проблеми, обектът е пред пуск. Но, има пак не едно „но“. Ако си представим, че мощностите са вече в строя и дават дългоочакваната продукция, как можем да си представим каква ще бъде нейната опаковка, какъв вид

МЛАДИ ПЪРВЕНЦИ ОТ СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО ОБМЕНЯТ ОПАТ

От всички краища на окръга, за да обменят опит по производствената си дейност, вчера във Велико Търново пристигнаха механизатори, животновъди, ръководители на младежки бригади, завоювали първи места в окръжните състезания по професии, защитаващи честта на окръга в национални състезания.

С приветствие към присъстващите се обърна секретарят на Окръжния комитет на

Комсомола инж. Стефан Степанов. След това Стоян Димитров, началник на управлението „Земеделие“ при Окръжния народен съвет, говори за тенденциите в развитието на селското стопанство във Велико-търновски окръг.

Следобед бяха организирани семинарни занятия с механизаторите, монтьорите, шофьорите и ръководителите на младежките производствени единици.

На срещата с бюрата на Окръжния комитет на Комсомола за големите задачи, които стоят пред младежта в селското стопанство, говори Райко Пенчев, първи заместник-председател на Окръжния народен съвет.

Бяха наградени първенците с най-голям принос за прирагането на реколтата и завоювали челни места в различни състезания.

Днес участниците в срещата ще се запознаят със забележителностите на Велико Търново.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

[Соб. инф.]

Обучение на комсомолския актив в университет „Кирил и Методий“

По инициатива на Вузовския комитет при великотърновския университет „Кирил и Методий“ вчера започна работата семинар за обучение на комсомолския актив в университета. По специална програма активистите ще се запознаят с основни проблеми на комсомолската работа в университета в светлината на решенията на XII конгрес на Комсомола и Октомврийския пленум на ЦК на БКП.

Вчера преди обед участниците в семинара имаха среща с първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев. Преди това той говори за мястото и ролята на комсомолския активист сред студентите, спря се на основните моменти от решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и задачите, които по-

ставя насрещният план за 1973 г. и шестата петилетка в окръга.

[Соб. инф.]

Сто години професионално образование

През септември 1873 г. в Свищов е открито първото българско търговско училище. Негов основател е видният възрожденски просветител Димитър Шинданов.

Тържествено чествуване на училището ще се състои под патронажа на първия секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет Тодор Живков. В програмата за ознаменуването на годишнината се предвижда професионално-техническите училища и техникумите от окръга да организират съревнование по показатели, дадени от Министърството на народната просвета, ЦК на ДКМС и Съюза на българските учители, изработване на учебно-технически средства, с които да се участва в национална изложба през април в Пловдив, както и организационето на тържествени събрания.

Коло КОИЧЕВ

Надпревара с времето

Хубави неща могат да се кажат за колектива на оранжерните край Джудлиница. Най-голямо внимание тук се обръща на трудовата и технологичната дисциплина. Затова и успехите идват един след друг. Миналата година на решителния план бе превъзпелен по всички показатели.

Сега в оранжерите се работва планът за по-нататъшната механизация. Преди всичко се закупуват на редица машини, както и на малки автобусе за превоз на работниците от близките села.

Усилната на колектива са насочени към денонощно повишаване на необходимите условия за зеленчуковите растения. Грижите дават добри резултати. Плановите за март и февруари са превъзпелени и сега се работи по плана за март.

Стоян ЖЕКОВ

Михаил МАНОЛОВ



Старши-инженер Галина Феодоровна Левина изнася поредната си лекция пред тези, които ще застанат до новите машини и съоръжения.

Снимка: Иван РУСКОВ

ПОТОМЪК

Брой 46 Страница за пионерите година VII

ЖИВ Е ТОЙ, ЖИВ Е!

Днешният ден е паметен за България — навършва се столетие от оня мразовит февруарски ден, когато на бесилката край София висна „свс страшна сила“ сини окаян апостол на свободата — Васил Левски. Едва ли на шата страна в своята многовековна история е раждала по-обаятелна личност, по-чиста и жертвоготовна. Ако друг народ бе родил Левски, име то му щеше да гърми по целия свят, но той остана рождба на скромна България. И все пак личността и делото му преизпълняват границите на малката ни родина, за да вдъхновяват писатели и художници, да стават идеал.

Не случайно англичанката Мерсия Мандермот написала една от най-хубавите книги за Левски — „Апостолът на свободата“. Не напразно тя поставя в своя медальон до сърцето си образа на великия българин а през книгата си показва на Европа и света неговото величие.

Може би само Ботев — другият гениален син на България — е разбрал какво е загубила поробената родина със смъртта на Апостола и го е изразил неповторимо в четвъртата строфа на своето стихотворение „Събвснание на Васил Левски“.

В деня на славната стогодишнина от неговата гибел ние си помисляме неувявящите и булещи национална гордост думи: „Ако спечеля, печели цял народ ако загубя, губя само мене си“.

Ние, потомците на Левски, се гордеем, че тия думи са казани от българин, който ги е напишал с кърваво съдържание.

Преди 100 години земята почивна тялото на Левски за да ни го върне красив като колесна роза, безсмъртен като живота.

Христо МЕДНИКАРОВ

Най-малката ятачка



Една от най-сигурните бази на партизаните от Горнооряховския партизански отряд по време на народната съпротива 1941-44 година беше домът на Костадин Хайлазов в Драганово. Д-сетки народни борли-партизани и нелегални посещаваха това сигурно яташко гнездо, което играше изключително важна роля в борбата против фашизма.

По-голямата дъщеря на Костадин Хайлазов — Стефка — започва нелегалния си и полувзвешан дейност главно в София през 1941 г. Идвайки си в Драганово тя вдъхва яра на гостите си в поблата помата им да уредят дома си като убежище на нелегалите. Тази тяхна дейност продължава с неут слабавшо старание и след септември 1943 година когато дъщеря им Стефка започва с оръжие в ръка за свобода.

По това време бащата бай Косю Хайлазов има два чифта биволи Той редовно наема яташката каменна карера и с помощта на 6-7 работ

ника снабдява селото с камъни за строеж. Под претекст, че прави покупки за работниците си, той снабдява с хляб, обувки и продукти нелегалните. Никой не подозира, че този незлоблив и весел човек, готов винаги да се почерпи с приятели в кръчмата, е вършил такава работа.

Втората дъщеря на бай Косю Хайлазов Добринка е скромно, добродушно и ученолюбиво дете. Работлива е не за възрастта си и помага на майка си в тежката късна работа — пере, меси, шета. Въпреки заетостта си в къщи, тя е една от най-добрите ученици в класа. С готовност помага на другарчетата си.

Когато Стефка пада вбита в София, Добринка е на единадесет години. Тя разбира, че сестра ѝ умира за един по-хубав живот. Хората от Драганово, които са били в тайна връзка със семейство Хайлазови, подкрепят, че малката Добринка съзнателно е помагала на родителите си в тяхната рискована яташка работа. Знаела е на кого помага, какви хора пощуват у тях. А когато се наложи среща с някой от местните легалисти, тя отива да го извика.

Добринка често купува от местната аптека бинтове, памук, йод и други медикаменти. Когато добродушният и внимателен селски аптекар Петър Войнов съвсем не принудено я пита защо и са толкова материали, тя спокотно и уверено отговаря: „Нужни са за работниците на татко“.

След голямата битка в местността Гасладжа в яташкия дом се събират десетина народни партизани, някои от които ранени. Малката Добринка полага големи грижи за тях заедно с майка си.

Добринка посреща народната победа на 9 септември 1944 година с голяма радост. През есента на 1945 г. в Драганово бе образувана като местна инициативна детска ученическа организация „Септемвриец“, може би една от първите в страната. Председателка на дружинката стана малката ятачка Добринка Хайлазова. Но през зимата на 1946 година момичето се разболява тежко и въпреки усилията на лекарите, на 25 март преставя да тупти нейното малко, но юнашко сърце. Угаснаха завинаги светлите и детски очи, ненадвали се още на новия живот.

Иван КОЛАРОВ

Празник на буквите

В топлата и уютна стая на учениците от I и III клас, под звуците на песента „На пред, науката е слънце“, започна празникът на буквите. Литературно-музикалната програма беше разнообразна. Всяко дете изразяваше дадена буква и носеше корона с нейния знак. Първокурсниците показаха пред всички родителите и гости как могат да четат. След това всеки първокурсник, постави в плък текста, който прочете заедно с първата тетрадка по писане и читалото, като обещава, че ще отвори плъка, когато навърши двадесет години. След поздравления на учители и родители, в специална бутилка бе поставен списък на учениците, участващи в тържеството, под който беше отбелязана датата и по какъв повод са писани тия имена.

Тържеството завърши с хора и весели игри. Родителите, гости и първокурсници отидоха в парка на селото, посадиха борче, а под него заровиха бутилката, която ще напомня за това младо тържество.

Стефка МИКОЛОВА
ученичка от с. Никоп

С ИМЕТО НА НИКОЛА ГАБРОВСКИ

Четвърти февруари бе особен празник за пионерите от великотърновското спортно училище. В този ден те приеха за свой патрон Никола Габровски и на тяхната новоучредена дружина бе върхото първо пионерско знаме.

В зала 30 на Младежкия дом е необичайно оживено. За пионерите настъпват вълнуващи минути. Фанфарни звуци възвестяват началото на тържествения сбор. Словата в рапортите на отрядните председатели се връзват дълбоко в сърцата на всички. Идва знамето. Може ли да се предаде с думи това, което става в душата на тези малки знаменосци? Вълнуващи са минутите, когато се поема червеното знаме, символ на ония героични септемврийски дни на 1923 г., на пролятата кръв в борбата с фашизма.

Към най-младата пионерска дружина в старинния град, който приема името на Никола Габровски, приветствие поднесе неговият близък другар Петър Георгиев. Той ни върна в ония дни, когато се е раждало социалистическото движение в България. „Но сетне достойно, чисто и неспетнено името на пламенния социалист. Нека то ви дава силата за висок успех в учението и големи спортни постижения. Растете здрави и можели!“

Сетне тръгнахме в тържествен марш — първи на шата нова дружина. Първи марш след знамето с името на нашия патрон.

В историческия парк с лозето и колибата на Габровски положихме венци пред паметната плоча.

Едно незабравимо пионерско тържество!

Мирислав ТОШЕВ
член на дружинния съвет на Спортното училище — Велико Търново



Участници в кръжока по електротехника към пионерския дом — Горна Оряховица.

Снимка: Иван ТЪРСАНКОВ

ВЕЧЕРИ НА НАРОДНОТО ТВОРЧЕСТВО

С голяма любов пионери те от Първо основно училище — Горна Оряховица изучаваха народното творчество. Те издиряха характерни песни, нрави и обичаи от Горна Оряховица и околността. Заключителен етап на тази дейност бяха пионерските съборове — за първите класове, посветени на хайдушкото, за петите — на народните приказки и умотворения, а шестите класове организирани раха весела седанка, на която децата, облечени в народни носии, дойдоха в подредената в битов стил класна стая. Те с увлечение разказваха за видовете народни песни, възбуждаха обичая „Лазаруване“.

На тържеството присъстваха другарите Никола Обрешков, художествен ръководител на ансамбъла за народни песни и танци „Синер вой вода“, Михаил Сомлев, художествен ръководител на детския ансамбъл за народни песни и танци „Гусларче“. Те разказаха за творческия път на битовите колективи.

Вечерта завърши, но тя постави началото на една любов към народното творчество.

Димитрина ЦОНЧЕВА
ръководител на клуб „Млад пионер“ на книгата и изкуството, Първо основно училище — Горна Оряховица.

„Народното творчество — извор на красотата и родолюбие“ — такава беше темата на нашето тържество. Класната стая беше превърната в изложбена зала на предмети, изработени от нашите майки, баби и прабаби. Тук се виждаха шарени черги, пестри карети, писани бълбълки, везани къпци. Всяко авено беше подготвило интересни номера — пословици, гатанки, поговорки. Радост внесоха веселите звуци, под такта на които заситиха реченица двойки пионери.

По стар народен обичай си откупихме от батата погача и ядохме пуканки и сушени плодове.



Сегга е твой ред...
Снимка: Иван САЛАБАШЕВ

Разказват членове на творческия клуб „Млад журналист“

В ЧЕСТ на 125-годишнината от рождението на големия български поет и революционер Христо Ботев в нашето училище се състоя конкурс за най-добър рецитатор на Ботевото стихотворение. Първенците от отделните паралелки се срещнаха на общоучилищен конкурс, където се спределиха крайните победители.

ТРАДИЦИЯ за пионерския отряд „Митко Палаузов“ при VII „а“ клас е обсъждането на художествена литература, под ръководството на учителката Мария Гамзиска. Наскоро пионерите от отряда обсъдиха книгата „Воля“ от М. Горьки. Доклад изнесе пионерката Лили Иванова а в многобройните изказвания се подчерта, че животът на главния герой Зарко е добър пример за нас — упорито и всеотдайно да овладяваме науката, да бъдем като него до стойни строители на социализма.

Галина ГЕОРГИЕВА,
уче „Отец Пансий“ — гара Горна Оряховица.

НЕОТДАВНА в нашето училище проведе виктори на на тема „Нашият край през шестата петлетка“. И четирите отбора от шестите класове, които участваха в нея, бяха добре подготвени и разказаха много интересни неща.

Ща за развитието на нашия град до 1975 г. Първенец излезе отборът на VI „б“ клас.

ПИОНЕРСКАТА ДРУЖИНА

НА в училище „Климент Охридски“ носи името на загиналия в борбата народен партизанин Иван Николов. Ние организираме среща с близки и бойни другари на героя. На срещата поканихме и децата от училище „Иван Николов“.

С голяма радост посрещнахме майката на Иван Николов — баба Василка, други партизански майки, другари от Габровския партизански отряд. Разказите им за героичната борба на Иван Николов слушаме с възхищение, с нескрито желание да приличаме на него — нашия патрон, патрона на III основно училище.

Татяна ПЕТКОВА,
уче „Климент Охридски“ — Павликени

Трезвеници

Неотдавна в нашето училище беше изграден клуб „Млад трезвеник“. През десетдневката на трезвеността организирахме разнообразни и интересни инициативи. Във всеки клас се издадоха нагледни материали. Бяха изнесени беседи на тема „Бредното влияние на алкохола и тютюна върху човешкия организъм“.

Чавдарчетата ни разказаха прекрасни народни мъдрости, насочени против този враг на човека.

В нашия клуб членуват 120 ученика, достойни за името на млад трезвеник.

Антоанета КАРАЦРАНОВА,
ученичка от VIII клас, Първомайски.

Мартеничка за граничаря

Музика: Бойчо БОИЧЕВ

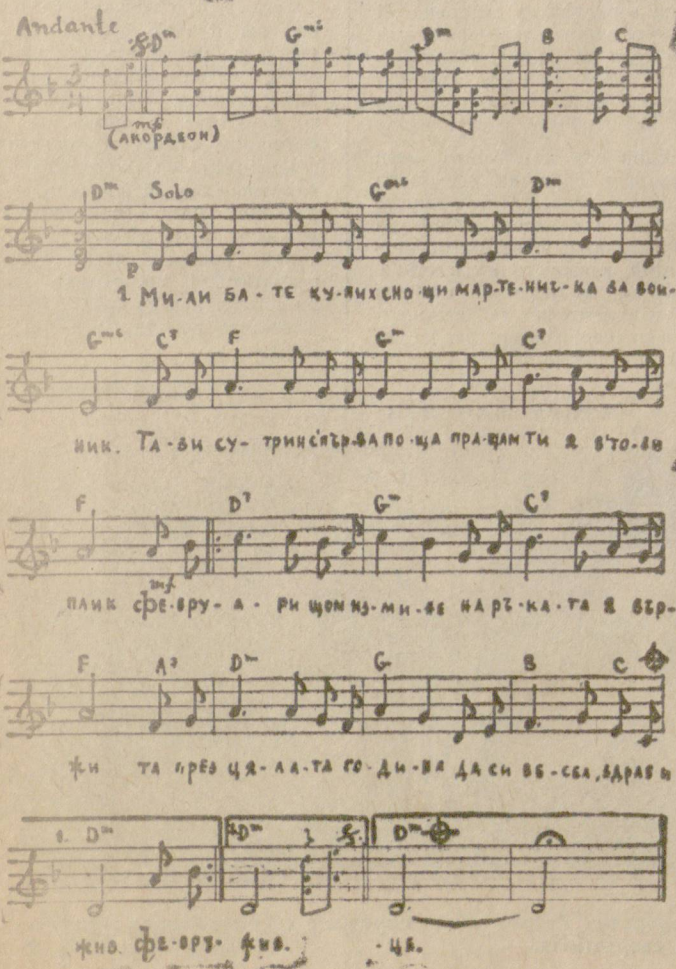
Текст: Елисавета БАГРЯНА

Мили бате, купи снощи
мартеничка за войника
Таз сутрин с първа поща
пращам ти я в този плък

Февруари щом измине,
на ръката я вържи,
да през цялата година
те си весел, здрав и жив

Че войникът, татко казва,
грябва да е най-добре.
Границата ни той пази
ден и нощ от врагове.

Пращам поздрав от всички
в краткото си писмце.
Аз пък, твоята сестричка,
те целувам от сърце.



Гатанка

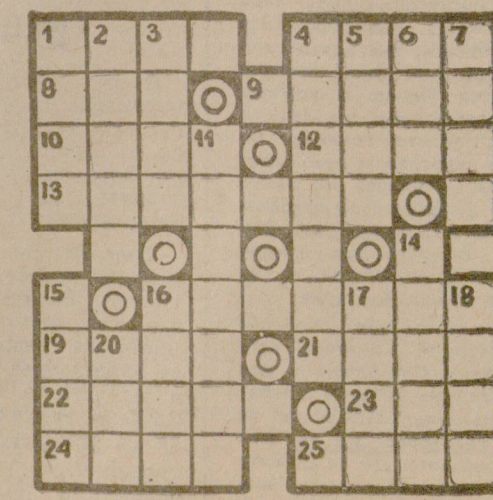
Нямам ръчици,
нито крачета,
с облака скитам
горе в небето.
Бях на земята
като водича;
ето ме станах
бяла звездица.

(Викторина)

Янка ЙОРДАНОВА

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Машина за тъкане; 4. Собственото име на деятелка на революционното младежко и работническо движение в България (1922-1944); 8. Сказание, легенда; 9. Въздушен лине, разчустваност, пламенност; 10. Полутина по тялото; 12. Горната част от главата междучелото и тила; 13. Родното място на Хр. Ботев; 16. Родното място на В. Левски; 19. По томът; 21. Голям морски рак; 22. Остров в Средиземно море; 23. Река в СССР, Казахстан и Китай; 24. Част от опера (мн. ч.); 25. Голям студ.



Ст. ГРИГОРОВ

СТРОИТЕЛСТВОТО — ВАЖЕН ОТРАСЪЛ НА НАШАТА ИКОНОМИКА

Повече грижи от страна на инвеститори, строители и проектантски институти ● По-голямо внимание към пусковите обекти

От първите години на шестата петилетка във Велико Търновски окръг започна голямо промишлено, обществено и жилищно строителство. Изграждат се крупни производствени мощности за задоволяване с промишлена продукция постоянно нарастващите нужди на населението, обществени сгради, детски градини, училища, жилищни блокове. В центъра на окръжния град се изграждат сградите на Окръжния комитет на Партията, градския народен съвет, съдебната палата, сградата на Българска народна банка, широкоформатно кино и сградата на ДСК и ДЗИ.

Въпреки постигнатите големи успехи в строителството през 1972 г., останали са незавършени редица обекти, които трябва да дават на родното стопанство през настоящата година промишлена продукция.

В Свищов не бе завършен Шапелният завод към химическия комбинат „Свищов“ и жилищният блок №4-а от ком. пл.ж. „Дунав“ към комбината. В Стражица не бе завършен Заводът за велпепе, поради грешки в проектирането, а и по вина на инвеститорите и строителите, в Полски Тръмбеш не бе завършен сграда и цехът за минераловатни изделия, поради слаботи в проектирането и в ин-

веститора — недоставено вносно оборудване. Също така не влезе в строя и галваничния цех към МЗ „Първи май“. Не влязоха в експлоатация и редица жилищни блокове, като №1 и 2 в Горна Оряховица, на ГНС в Лясковец. ЖСК „Мостовак“ и жил. блок „Пътни строители“ във Велико Търново, обществени за работници в с. Вонца вода и др.

С постигнатите темпове в жилищното строителство през 1971 и 1972 г. — първите две години от шестата петилетка и незавършването в срок на всички планирани жилищни блокове, трудно би могло да се отговори на високите изисквания, поставени за разгръщане на Декемврийския пленум на ЦК на Партията.

Кои са причините за незавършването на пусковите обекти в нормативните им срокове? Първата причина е липсата на пълна и своевременна проектно-сметна документация и изпълнена технология на производствените процеси от страна на инвеститорите и грешки в проектирането от проектантските институти.

Втората причина е в строителните и монтажните организации, поради недостатъчна организация, разпиляване на силите на много обекти, не пълно използване на строи-

телната техника, необвързване на строителната програма с някои видове материали и работна ръка, недостатъчно внимание към довършителните работи.

Строителните и монтажните организации обикновено си изпълняват програмата, дори я преплъняват, а как то сг. вижда, важни пускови обекти не се завършват в нормативните им срокове. На първо поглед това е разгръщане на силите на широк фронт, подготовка и изграждане на всички обекти едновременно. В действителност това начин на строителство нанася сериозни щети на народното стопанство, защото стоят вместо една, например две или три години материални и трудови ресурси и производствени мощности, без да влизат в най-краткия срок в строя производствените мощности, не дават на народното стопанство планираната продукция или не задоволяват битови или културни нужди на трудеците с. Предоставяне на отрасъла строителство материални и трудови ресурси и строителна техника трябва да се използва най-ефективно.

При изграждането на важни строителни обекти често пъти не се дава своевременно необходимия фронт за работа на нужните специалисти, според сключените за това договори, поради забавяне на строителството или грешки в проектантските институти. Това е много важен въпрос в строителния процес, въпрос за чест, достойнство и национална гордост.

За ритмичното изпълнение на строителството и завършване на обектите в срок важен дял заемат и капацитетът и възможностите на строителната производствена база. В това отношение не е напълно необходимо.

Да вземем например Домостроителния комбинат в Горна Оряховица. Как това производствено предприятие за стоманобетонни изделия и конструкции ще отговори на нуждите на роляното жилищно строителство, след като има недостатъчен капацитет и работи по стара, намалена архитектурна възможност. Как ще се задоволят големите нужди от бетонови и барови разтвори за огромното строителство, след като отдавна трябва да се завърши автоматичният бетонов цех във Велико Търново на Строителното управление. Това са подценени и неизползувани възможности.

Строителството навлиза в качествено нов етап. От не го до голяма степен зависи навременното изпълнение на решенията на Десятата партиен конгрес и на Декемврийския пленум на ЦК на БКП. Затова следва да се удвоим вниманието към пусковите обекти, което изисква повече грижи от страна на инвеститора, проектантите и строители.

Ангел ГЕЦОВ

Светозар РАДЕВ

ДОБРИ СТОПАНИ

Ремонтната работилница при масларевското кооперативно стопанство никога не е била в толкова затруднение, как то сега. Миналата есен машините непрекъснато бяха заети, поради което ремонтът им започна десетина дни по-късно. Това основателно разтревожи ръководството на кооператива и работилницата и наложено изработване на нов, още по-напрегнат график. Изпълнението му започна незабавно.

Освен това степенуваме задачите — сподели главният инженер Кирил Енев — не само по седмици и дни, но и по часове, с единствената цел — всяка операция и машина да бъде погравена в срок.

Грижата за добри стопани и тяхната гъвкавост личи и от уменията да се подхожда конкретно. Предвидливостта гарантира успеха. Главният инженер правилно е преценил силите. Забелязал, че не е по възможност само на Борис Димитров и помощника му да извършат качествено и бърз ремонт на „Беларус“ № 60. Веднага изпратил в тяхна помощ Тодор Ботев и Иван Георгиев — един от най-добрите и сръчни ремонтчици.

Дългогодишните и опитни механици Кирил Кръстев и Александър Златев навреме и безупречно са се справили с

ремонта на поверената им техника на зърнооплодката и на лозарската бригада и сега помагат на трактористите.

В момента усилено се подготвят за контролно-технически преглед автомобилите, ремакетата и тракторите.

Хе-е-е до оградата — рече главният инженер, — виждаш ли онзи мъж с малката, дето се вее под машината? Той е бригадният механик Петър Георгиев. Това, което върши в момента, не е негово пряко задължение, но го прави, защото дълбоко в сърцето си чувствава огъня на напрежението и без покази помага на всеки, който има нужда.

Преминях по всички работни площадки и гаражни клети и видях само забързани и унесени в работата си хора, чевърсто пишащи ръце — от обикновения работник до ръководителя на работилницата Александър Спирidonov.

Но най-много ме удивих с работата си Кирил Енев, електротехник, който като чавосников механизъм ритмично подменя, поправя и сменя инсталации, електромотори, без да пречи на някого. Най-голям стремеж като него да се трудят показват Никола Николов и Тодор Цветанов от ремонтната група.

Всички машини, които ще вземат участие в пролетната кампания, са напълно готови, а торовапръскачките отдавна са ползуват.

Георги ЕВДОКИМОВ

Из социалистическите страни



ПОЛША. Автомобилният завод в Ниса произвежда товарни автобусчета, които са известни в цял свят.



ЧССР „Злин 43“ е едномоторен четириместен самолет за обучение туристически и търговски цели, последен модел на самолетния завод „Мораван“ в Отроковице.

Грижите за работниците се увеличават

Миналата година към аграрно-промишления комплекс в Стражица бе изграден специализирано предприятие за преработка на плодове и зеленчуци. То обединява цеховете в Стражица, Кесарево и Камин.

Сега предприятието бързо разраства и укрепва. В цех „Малина“ в Кесарево вече е премачната сезонността в работата. През януари там бяха произведени 16 тона нежанска салата, която намна добър прием и на външния пазар. Добре работи и цехът в Стражица. От началото на

годината досега са произведени 550 тона домати по ре. То се използва за полуфабрикати на домати сок. Ръководството на предприятието, с помощта на АПК, разрабтва програма за разширяване на асортимента, за попълно оползотворяване на наличните суровини. Заедно с това растат и грижите за работниците. Довършват се административната сграда, работническият стол, стаията за жената, работи се проект за битова сграда и в Кесарево.

Златка ПАШАЛАНОВА

Писмо с коментар

Нравите на хората от великотърновския радиосервиз

Четири пътувания по четиринадесет часа за един... непоправен грамофон ● Как се губи доверието на хората

Писмото би могло да бъде написано с остър и обиден тон. Защото авторът действително многократно е тропал на негогостриемни врати, многократно са отговаряли с подигравка на доверието и търпението му. Редовите са написани със съвсем малка болка, те не искат да „отмъщават и злепоставят“. Такава единствена цел е — ако могат да помогнат — с такова равнодушно нехайство да не се постъпва и сиромаша други.

„Всичко започна с един грамофон, който наскоро след закупуването се повреди и съгласно указанията в гаранционната карта отнесох на 29 декември м. г. за поправка в радиосервиза — Велико Търново“ — ни пише Петко Георгиев от Дрента, Велико Търново.

„Мъжът, който го прие, заяви, че не може да пусне поръчката поради отсъствието на диспечерката и че ще трябва да дойда отново след 1 януари. Опитих се да му обясня, че Дрента е на 60 км, че трябва да губя цял ден за едно идване, по-късно нямаме пряка автобусна линия (автобусът тръгва сутрин в 5 ч. и се завърща в 19 ч. Замолчих да приемат поръчката, без да идвам, но другарят остана неумолим. На 3 януари поради заболяване изпратих друг човек да „направи поръчката“. На него казах, че тя вече е приета, че не било нужно да идва само за това (!!) и че грамофонът ще бъде готов след седмица.

За да спестя едно може би напразно пътуване, на 8 януари потърсих радиосервиза за по телефона и ги замолчих да уточнят деня, в който да отида. Отговориха, че грамофонът ще бъде готов за 13 януари. За по-сигурно изпратих сина си два дни по-късно. Установи се, че поправката не е извършена. Когато синът ми спомена, че по телефона имало уговорка да дойдем два дни по-рано, отговориха: „Такива неща по телефона не се уговарят“. Ка то се опитал да обясня с колко трудности е свързано едно пътуване от Дрента, бил прекъснат: „Това не ме интересува!“ След като помолих да побързат с поправката, обещали това да стане до 19 януари. Имал съм обаче вече горчив опит, реших да се свържа по телефона. И отново получих същия отговор. Нещо повече. Запитаха каква е повредата. Наложих се по телефона да обяснявам... И отново обещание — утре!...

Когато синът ми отиде, намерил, че нищо не е направено

но. Пред него разтворили кутията и „открили“, че повредата е голяма. По работното време привършвало и поправката отново била отложена. Тогава синът ми взел грамофона непоправен, въпреки законите, че ако втори път го занесем, няма да го приемат вече.

Накрая позволете една кратка равностетка: повредата сигурно няма да струва повече от 2-3 лева. Но за нас това бяха четири безплодни пътувания, което фактически прави 12 лева. Това са и четири загубени дни, два от които са от отпуската на един войник. Всяко пътуване е погълнало по 14 часа и то в крайно неблагоприятно време (напр. на 15 януари температурата в Дрента бе минус 18 градуса). Да не говорим за другите мъчнотии при това пътуване. Да споменавам ли и за двата телефона разговора? Не става дума за парите, а за това, че за да се свържем с Велико Търново от Дрента по някогата се губи половин ден.

Но може ли да се измери всинко само с направените разходи, със загубените дни? Пина ви и все не мога да проумея нравите на хората от великотърновския радиосервиз. Тежко и горко на ония, които ще допрат до тях!

Сега чакам да се стопи снегът и да отнеса грамофона на поправка в Стара Загора (не е много по-далеч от Велико Търново)... А на вас все пак реших да разкажа за ходенето ми по мъките на великотърновския радиосервиз...

Бележка на редакцията. Писмото поместваме с известни съкращения. То достатъчно нагледно илюстрира грубото отношение, бездушието, безотговорността на работниците от великотърновския радиосервиз, който и друг път е бил обект на критика в нашия вестник. От направената проверка чрез Окръжния народен съвет, в която е участвувал Иван Калчев, е установено, че изложените факти са действителни. Наложено е на техниката „строга мъмрене“, на отговорника „обърнато внимание“. Но достатъчно ли е това, за да считаме въпроса за приключил? Необходимо е колективът на радиосервиза — Велико Търново — корено да промени порядките в своята работа. Да спечели отново доверието на хората.

Фазанът — основен обект за лов

Фазанът е всяка година та година придобива все по-голямо значение за ловното стопанство. По решение на Българския ловно-рибарски съюз той трябва да стане един от основните обекти за лов. Не случайно е поставена задачата фазановите за лова през 1980 г. да достигнат 650 000, а отстрелът 550 000 бройки. В изпълнението на тази задача ловците от окръжия ползват големи грижи за отглеждането и правилното разселване на хиляди фазани.

Убавни успехи в отглеждането на този ценен дивеч са постигнали фазановците от Фазановото стопанство в Павликени. От създаването му до сега, тук са отглеждани над 200 000, а само през миналата година — 25 000 фазани от породата монголски фазан. Те са изпратени за разселване освен във Велико Търновски и в Габровски, Ловенски, Плевенски и Пернишки окръг. Противно на мнението на някои специалисти, разселените в Еленския балкан 1000 фазана са се развили отлично и са дали много добър прираст.

Фазановото стопанство в Павликени е снабдено с модерни инкубатори за люлене на яйца, кафезни батерии и клетки. Тази година фазановците под ръководството на Петко Кувев се отглеждат 28 000 фазана. 13 000 от тях ще бъдат разселени в нашия окръг и освен за лов ще помагат и за унищожаването на биологичен път на вредните насекоми.

Денчо КУЦАРОВ

ПРОДАВАМ къща, ул. „Индустрална“ №6 — Асенова махала — Велико Търново.

СД „Търговия на дребно“ — клон „Нармаг“ Велико Търново

В чест на Осми март — Международния ден на жената, фабрика „Арома“ — София, ДСО „Търговия на едро“ и СД „Търговия на дребно“, клон „Нармаг“ — Велико Търново

ОРГАНИЗИРАТ

изложба-базар на парфюмерия и козметика. На същата ще бъдат показани всички производи на фабрика „Арома“.

За консултации и демонстрации с клиентите фабрика „Арома“ осигурява специалисти-лекари и козметици. Козметичните демонстрации ще се провеждат всекидневно по време на изложбата от 11, 16, 18 и 19 часа.

Изложбата-базар ще бъде уредена в изложбената зала на Окръжния младежки дом от 21 до 25 февруари 1973 година и ще бъде отворена преди обед от 10 до 13 часа и след обед от 15 до 20 часа.

Откриването на изложбата ще стане на 21 февруари в 11 часа.

Поканваме гражданите да посетят изложбата, на която ще се извършва и продажба на производите на фабрика „Арома“.



